

nys bemærkede, og jeg kan derfor ikke tage det Hensyn dertil, som jeg ellers vilde have gjort, men jeg skal ganske ligefrem fremstille den Tanke, hvorfra i det mindste jeg er gaaen ud. Da Apanageloven blev fremlagt her i Thinget, syntes Ingen mig meget tilbøielig til at gaae ind paa denne Lov; man satte dens Ansigelse, om jeg saa maa sige, in suspensio, og paa dette Punkt, troer jeg, at den endnu staar. Dermod kunde Udvalget ikke undgaae at gaae ud fra en bestemt Forudsaaning, thi, om man ogsaa har subsidiaire Forslag, kan man dog ikke have subsidiaire Love, som passe til det ene eller til det andet Tilfælde. Man maatte altsaa gjøre et bestemt Forslag, og man antog det for rigtigt, at, hvorledes man end vilde bestemme Apanagerne under Apanagelovens Behandling, saa maatte de Apanagerede, saa at sige, ikke rives fra Folket, de maatte ikke sættes i en ganske anden Klasse end de Bidragydende til Staten i overordentlige Tilfælde, og man maatte derfor ogsaa trække dem ind med under den Klasse af Gagerede, som skulle yde Krigsskat. Man vilderimod indvende, at man paa denne Maade kommer til at tage en Bestemmelse, der først skulde antages i Finansloven, og at det ikke gaaer an saaledes at afgjøre Apanagesagen i Krigsskatsloven, men, dersom dette ikke gaaer an, saa maa man opsætte den tredie Læsning af Krigsskatsloven, indtil Finansloven er antagen. (Flere Stemmer: Ja!). Det er ikke muligt at antage Love, som skulle gives i den samme Session, og hvoraf den ene kunde betinge den anden, uden at komme i en saadan mulig Modsigelse, naar man ikke vil opsætte den tredie Læsning af dem, indtil alle de paa-gjældende Love have været behandlede, indtil de samtlige ere komne paa det Stadium, hvor de endeligt kunne entlediges af Thinget. Det forekommer mig, at det ligger i Forholdenes Natur, og at det ligger deri, at flere Love, som væsentlig betinges af hinanden, maatte indbringes den første Gang, vi vare samlede. Der er ogsaa stillet mig et Spørgsmaal af den 8de Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Lunde), som jeg troer snarere angaaer mig personligt eller snarere er rettet til mig personligt end til Udvalgets Ordfører. Smid-

lertid skal jeg ikke ganske undslaae mig for at gaae ind derpaa. Han har spurgt mig, om han ogsaa kunde villige den af mig paapegede Tanke, at jeg i alle Gageringer egentlig saae to forskjellige Bestanddele, nemlig det egentlige Bederlag for Arbeidet og en Retribution for den standsmæssige Underholdning, han har spurgt mig, hvor jeg da finder denne Grændse eller hvor den efter min Formening skal sættes, for saa vilde han snarere gaae ind paa denne Tanke. Dertil maa jeg svare, at denne Grændse ikke lader sig udfinde paa en theoretisk Maade, men at den ligger der, hvor man, enten bevidst eller ubevidst, har taget Hensyn til den ved den hele Gageringsplan. Naar jeg har en Gageringsplan liggende for mig, og seer, at man har gageret alle underordnede Embedsmand meget lavt, saa maa jeg antage, at man slet ikke der har taget Hensyn til, at disse Mænd skulle leve efter en vis Stands Fordringer og sættes i bedre Raar, og saa vilde jeg der først søge Hensynet til en saadan Retribution paa et langt høiere Trin af Embedsstigen; og naar jeg der skulde paalægge en Skat af Embedsindtægterne, saa vilde jeg sige, at man maatte holde alle de mindre Gager frie for en saadan Skat, og derimod kun ramme de høiere, de større Gager. Saa jeg derimod en anden Gageringsplan, hvorefter man havde begyndt, om end ikke meget øfvelst saa dog rundeligg, at gagere de underordnede Embedsmand, hvor man allerede havde tillagt Fuldmægtiger og Contoirchefer og endnu mere Departementschefer Gager, som gjorde det muligt for dem, at leve paa en Maade, som de mere Velhavende i de forskjellige Livsstillinger kunne leve paa, saa vilde jeg sige, at her forelaa et Stof, som jeg før kaldte det, der meget vel kunde beskattes. Smidlertid troer jeg ikke, at det vil tjene til denne Sags Oplysning at gaae dybere ind derpaa. Jeg skal derimod vende mig til endnu et Par Indvendinger, som ere gjorte, og som jeg ikke troer at burde unblade at gaae imøde. Det er nemlig af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die District (Damgaard) blevet antydet, at han fandt, at Udvalgets Scala var for lav, fordi en Embedsmand, der har 2000 Rbd. Gage, efter den ikke vilde komme til at svare mere end 50 Rbd., og han til-